

en Ordning, vi ikke var tilfredse med, er det dog givet, at vi maatte arbejde for en bedre Ordning; men i samme Øjeblik der opdukker onde Anslag, Attentater — den ærede Ordfører Hr. Martin Hansen kan ikke lide, at jeg kalder det saadan — paa denne Ordning, og man i dette Ting er ved at samle et Flertal om at gøre den daarligere, maa jeg da foretrække den nuværende Ordning fremfor det daarlige, man er ved at faa, og derfor er det, jeg paa Grundlag af det bestaaende drager Sammenligning med det, der skal komme, og som vil koste de gamle $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Saa forment Ministeren, at mit Parti skabte Uro her i Landet: de gamle var saa tilfredse, men det var Socialdemokraterne, der gik ud og skabte Uro, og Ministeren lagde ikke Skjul paa, at noget af Hovedæren tilkom mig. Jeg kan ikke modtage denne Bebrejdelse. Hvem er det, der er Urovækkeren? Det er den højtærede Minister, der bestandig med sine Forslag om stærk Nedskæring skaber Uro og Sorg. Tror Ministeren virkelig, at de gamle, som skal have mindre i Understøttelse, ikke selv er i Stand til at opdage det? Tror han, de behøver os til at fortælle dem det? Hvis den højtærede Minister selv skulde leve af den Understøttelse, her er Tale om, tror han saa virkelig, det var nødvendigt, at jeg kom og sagde til ham: Det kan du ikke leve af, Kammerat! Den højtærede Minister vilde vist hurtigt indse, at han ikke kunde leve af det, han vilde selv kunne forstaa det, jeg behøvede ikke at sige ham det. Men jeg vil indrømme, at jeg ønsker ikke Ro i Landet denne Sag vedrørende, forinden de gamle har faaet saa gode Kaar, som vi finder de bør have.

Ministeren siger, at der findes ikke nogen Beføjelse til at forhøje Ægteparrenes Understøttelse, og den ærede Ordfører, Hr. Martin Hansen, var inde paa den samme Tanke, idet han sagde, at der altid her i Tinget har lydt Klager over de enligt stillede daarlige Stilling, men ikke over Ægtepars. Jeg erkender, at det altid navnlig har været de enligt stillede Aldersrente, vi har fundet for lav, men det samme gælder dog ogsaa Ægteparrenes Aldersrente. I det Forslag, vi fremsatte, var samtlige Ægtepars Takster forhøjet ikke saa lidt, dels gennem andre Skalagrupper, dels ved selve Tallene. Vi har altsaa stadig arbejdet paa at komme ogsaa Ægteparrene til Hjælp. Naar det siges, at der ikke findes nogen Beføjelse, mener Ministeren saa dermed, at de gamle Ægtepar har det tilstrækkelig godt? Naturligvis tiltrænger ogsaa Ægte-

parrene at faa en Hjælp. Efter Forligsforslaget faar de en mindre Hjælp end den, vi fra mit Partis Side i sin Tid er gaaet ind i Arbejdet for at skaffe dem; det er en Imødekommen af den Tid, vi i Øjeblikket er i, men at de tiltrænger en større Hjælp, turde dog være ganske givet.

Saa kommer den højtærede Minister ind paa — den ærede Ordfører for Venstre var ogsaa inde derpaa —, at efter Venstres Forslag vilde de gamle i flere Tilfælde faa mere end efter Socialdemokraternes Forslag, og den ærede Ordfører anbefalede mig endogsaa, at vi i Morgen i „Social-Demokraten“ skulde indrykke en Taksigelse overfor Venstre, fordi de nu tog $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra de gamle og gav dem mere, end Socialdemokraterne vilde give dem, hvis Forslag dog som bekendt koster $66\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Nu vil jeg gerne nævne endnu en Række Sammenligninger for at vise den ærede Ordfører, at man naturligvis nok kan stille Tal op, men det kommer jo an paa, om det er de rigtige Tal. Man kan naturligvis ikke i en Lov som Aldersrenteloven nøjes med at tage Taksterne alene, naar der i det ene Forslag findes andre Ting ved Siden af, og i det andet, som man har foreslaaet, ikke findes de samme Ting.

Lad mig nævne, at Ægtepar i København efter Flertallets Forslag faar 1 008 Kr. — ja, jeg vil være saa elskværdig at lægge de 5 pCt. til, gaaende ud fra, at dem faar de ogsaa, og saa kommer de op paa 1 058 Kr. Jeg gør dette, fordi der dog er nogen Sandsynlighed for, at nogle Kommuner, navnlig Københavns Kommune, vil gaa med til at benytte dem. Jeg stiller mig ganske anderledes reserveret over for de 15 pCt. Vort Forslag giver 1 020 Kr. plus Dyrtidstillæg 84 Kr. plus Brændselshjælp 30 Kr., eller i alt 1 134 Kr. Der er en Forskel paa 76 Kr. i vor Favør.

I Provinsen vil Flertallets Forslag yde 804 Kr. + 5 pCt. eller i alt 844 Kr., efter vort Forslag ydes der 852 Kr. + 84 Kr. + 30 Kr. eller i alt 966 Kr.; det er en Forskel paa 122 Kr. Paa Landet ydes der efter Flertallets Forslag 600 Kr. + $12\frac{1}{2}$ pCt.: er 675 Kr. Efter vort Forslag ydes der 678 Kr. + 84 + 30: er 792 Kr., eller 117 Kr.s Forskel. Og hertil kommer, at der for alle disse Menneskers Vedkommende efter vort Forslag er Sygehjælp og for nogle Forskels-hjælp, medens Sygehjælpen i Regeringsforslaget i nogen Grad skal afholdes under de Takster, der er nævnt her. Dernæst skal jeg nævne enige Mænd i København. Efter Flertallets Forslag faar de 678 Kr. + 5 pCt., i alt 712 Kr.; efter vort Forslag 666 Kr. + 42 + 30 Kr.: